

Sygn. akt II Ka 216/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 sierpnia 2021r.

Sąd Okręgowy w Krośnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Arkadiusz Trojanowski

Protokolant: st. sekr. sądowy Renata Walczak-Wójcik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Krośnie – **A. D.**

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 31 sierpnia 2021 roku

sprawy **K. C.**, s. S. i E. zd. K., ur. (...) w U.

oskarżonego o przestępstwo z art. 158 §1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Lesku z dnia 23 marca 2021 roku,
sygn. akt II K 15/20

I. utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy,

II. zasądza od oskarżonego K. C. na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu za postępowanie odwoławcze w kwocie 140zł /sto czterdzieści złotych/, w tym opłatę za drugą instancję w kwocie 120zł /sto dwadzieścia złotych/,

I. zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego G. J. kwotę 840zł /osiemset czterdzieści złotych/ tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 216/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyroki Sądu Rejonowego w Lesku z dnia 23 marca 2021r., sygn. akt II K 15/20

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	Zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
1	<p>a. mające wpływ na treść wydanego orzeczenia naruszenie przepisów postępowania, to jest art. 4 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. poprzez przeprowadzenie dowolnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego polegającej na :</p> <ul style="list-style-type: none"> - przyznaniu waloru wiarygodności zeznaniom pokrzywdzonego, podczas gdy zeznania w/w stoją w sprzeczności nie tylko z zeznaniami pozostałych świadków, ale również z wnioskami z opinii uzupełniającej biegłego z dnia 1 marca 2021r. z której wynika, że przy uznaniu zeznań pokrzywdzonego za wiarygodne odniesione przez niego obrażenia powinny być bardziej dotkliwe, - zupełnym pominięciu, że przez dwie godziny G. J. nie podjął żadnej próby ucieczki, czy też zwrócenia się o pomoc, podczas gdy jak sam ustalił Sąd I instancji oskarżony i jego znajomi byli pod wpływem alkohol, zaś pokrzywdzony był osobą trzeźwą, a nadto sam w trakcie zdarzenia udał się do pobliskiego sklepu, więc nic nie stało na przeszkodzie, ale mógł oddalić się w inne miejsce, - zupełnym pominięciu, że pokrzywdzony nie przedłożył dokumentacji fotograficznej, która miała przedstawiać rzekomo odniesione obrażenia na tułowi, a którą zgodnie z jego oświadczeniem 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

posiada i do której przedłożenia wprost zobowiązał się na rozprawie,

- zupełnym pominięciu, że świadek W. J. jest ojcem pokrzywdzonego, a więc ma oczywisty interes w tym, aby zeznawać na jego korzyść, a nadto nie był on bezpośrednim świadkiem zdarzenia, więc jego zeznania nie powinny stanowić podstawy ustaleń faktycznych w sprawie,

- zmarginalizowanie faktu, iż przesłuchani funkcjonariusze Policji wprost zeznali, że pokrzywdzony oświadczył im, iż w wyniku sprzeczki **chciano go pobić**, nie zaś to uczyniono, którą to okoliczność Sąd nie rozważył w kontekście wiarygodności zeznań pokrzywdzonego,

- przyjęciu, że zeznania świadków: B. Ś., K. A., S. S. A. B. i Z. W. nie zasługują na wiarę, z uwagi na różne koneksje z oskarżonym, podczas gdy o ile w mniej istotnych kwestiach występują w zeznaniach w/w nieznaczne rozbieżności, co jest zupełnie zrozumiałe i wbrew twierdzeniom Sądu czyni te zeznania wiarygodnymi, to wszyscy wprost wskazują, że do pobicia pokrzywdzonego w żadnym wypadku nie doszło,

- przyjęciu, że wyjaśnienia oskarżonego nie zasługują na wiarę, podczas gdy w zakresie istotnym dla sprawy są one w pełni zgodne z zeznaniami pozostałych świadków,

b. mające wpływ na treść wydanego orzeczenia naruszenie przepisów postępowania, tj.:

- art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k. poprzez nieustalenie w opisie czynu, który ze skutków przewidziany w art. 158 § 1 k.k. miałby nastąpić i na

	<p>który bezpośrednio był narażony pokrzywdzony,</p> <p>- art. 193 k.p.k. w zw. z art. 366 § 1 k.p.k. poprzez nieustalenie przez Sąd – w oparciu o opinie biegłego, czy pokrzywdzony był w ogóle narażony na niebezpieczeństwo wystąpienia któregokolwiek ze skutków wskazanych w art. 158 § 1 k.k., co było konieczne z uwagi na treść opinii uzupełniającej.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd Odwoławczy w całości podziela ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego w zakresie zachowania oskarżonego K. C. wobec pokrzywdzonego G. J.. W pełni też akceptuje rozważania prawne dokonane przez Sąd orzekający, uznając iż postępowanie dowodowe zostało przeprowadzone w sposób kompleksowy, zaś ocena dowodów i wyciągnięte z nich wnioski uprawnione.</p> <p>Argumentacja apelacji jest całkowicie nietrafna, gdyż de facto kwestionuje winę oskarżonego za przypisane mu przestępstwo. Podkreślić należy, iż w orzecznictwie ugruntował się pogląd, wskazujący, że „sama tylko możliwość przeciwstawienia ustaleniom dokonany w zaskarżonym wyroku odmiennego poglądu uzasadnionego odpowiednio dobranym materiałem dowodowym nie świadczy, że dokonując tych ustaleń sąd popełnił błąd. Dla skuteczności zarzutu błędu niezbędne jest wykazanie nie tylko wadliwości ocen i wniosków wyprowadzonych przez sąd, ale i wykazanie konkretnych</p>		

uchybień w ocenie materiału dowodowego, jakich dopuścił się sąd.” [wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 8 czerwca 2004 roku, sygn. II AKa 112/04, KZS 2004/7-8/60]. Podkreślić należy, że Sąd I instancji skazując oskarżonego i czyniąc prawidłowe ustalenia co do stanu faktycznego w zakresie bezprawnego zachowania w/w wobec pokrzywdzonego oparł się na konkretnych, enumeratywnie wskazanych w treści uzasadnienia dowodach, szczegółowo je omówił. Uzasadnił swoje stanowisko zgodnie z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, trafnie wskazując na korelację z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Zdaniem Sądu odwoławczego, Sąd pierwszej instancji miał pełne podstawy do uznania za wiarygodne zeznań G. J., W. J., W. R., G. O. (1), E. J.. Jak słusznie zauważa Sąd Rejonowy, zeznania w/w osób są spójne logiczne, wzajemnie się uzupełniają i korelują ze sobą. Drobne zaś w nich różnice, czy też nieścisłości nie tylko nie podważają ich wiarygodności, lecz przekonują o autentyczności i spontaniczności. Nadto, znajdują w oparciu we wnioskach płynących z opinii biegłego lekarza.

W ocenie Sądu Odwoławczego skarżący błędnie zarzuca, iż opinia uzupełniająca biegłego lekarza dowodzi tego, że zeznania pokrzywdzonego są niewiarygodne. Biegły w sporządzonej opinii wskazał, że obrażenia pokrzywdzonego, tj. stłuczenie skóry owłosionej głowy oraz rana tłuczona wargi górnej z jej obrzękiem mogły powstać wskutek kopnięcia lub uderzenia pięścią o średniej sile. Koreluje to z zeznaniami

pokrzywdzonego („te uderzenia nie były mocne, ale też nie były słabe „– k. 258).

Apelacja zarzuca także, że zeznania świadka G. O. funkcjonariusza Policji zostały źle zinterpretowane, jednak również ten zarzut jest chybiony. Wbrew stanowisku skarżącemu świadek ten zeznał „chłopak tłumaczył, że uciekał przed kolegami, którzy chcieli go pobić lub go pobili, ale dokładnie nie pamiętam” – k. 304v, co uprawnia do dokonywania w oparciu o nie ustaleń wskazujących na sprawstwo podejrzanego w zarzucanym mu czynie.

Skarżący zarzucił także Sądowi Rejonowemu nieuzasadnioną odmowę przyznania mocy dowodowej wyjaśnieniom oskarżonego, jednak również ten zarzut jest nieuzasadniony. Z treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, że Sąd orzekający szczegółowo zakreślił tok prowadzonego dowodzenia, poddając ocenie ciąg wyjaśnień oskarżonego, odniósł się do ich treści, zaś wnioski płynące z przedmiotowego wyводу ujął w przedstawionym stanie faktycznym i nadał im słuszne znaczenie.

Nie można również zgodzić się ze stanowiskiem apelującego co do twierdzenia o braku kompletności opisu czynu zarzuconemu oskarżonemu. Z odpisu wyroku Sądu I instancji i lektury uzasadnienia wynika, że Sąd ten ustalił, iż działanie oskarżonego naraziło pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku o którym mowa w art. 156 § 1 k.k. lub art. 157 § 1 k.k. Nadto, kierując się samymi tylko zasadami logiki i doświadczenia

<p>życiowego uprawnionym jawi się przekonanie, że zadawanie uderzeń pięścią, wielokrotne kopanie m.in. w okolice głowy i twarzy może narazić pokrzywdzonego na wystąpienie skutku określonego w przepisie art. 158 § 1 k.k. Ustalenie powyższych okoliczności nie wymaga wiadomości specjalnych, dlatego też opinia biegłego lekarza dla ustalenia tego faktu nie jest potrzebna.</p>		
Lp.	Zarzut	
2	<p>Błąd w ustaleniach faktycznych polegających na przyjęciu, że w niniejszej sprawie istnieją podstawy do przyjęcia, że oskarżony popełnił zarzucany mu akt oskarżenia czyn zabroniony, podczas gdy całościowa analiza uzupełniająca opinii biegłego, zeznań świadków oraz zachowania samego pokrzywdzonego dokonana przez pryzmat zasad doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania nie daje podstaw do przypisania oskarżonemu odpowiedzialności za zarzucany mu czyn.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>W ocenie Sądu odwoławczego Sąd pierwszej instancji prawidłowo ustalił stan faktyczny sprawy, należycie – zgodnie z kodeksowymi regułami ocenił zebrane dowody, wydał słuszny wyrok oraz przekonywująco go uzasadnił. Powyższy zarzut stanowi powielenie zarzutu obrazy przepisów postępowania i uwagi</p>		

odnoszące się do tego zarzutu są tożsame.		
Lp.	Zarzut	
Lp.	Zarzut	
	Wniosek	
Wniosek o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Jest to wniosek niezasadny w kontekście całości sprawy. Ustalono, że oskarżony dopuścił się pobicia pokrzywdzonego. Nie budziło wątpliwości obrażenia jakich doznał pokrzywdzony w wyniku pobicia, okoliczności zajścia oraz osoba sprawcy. Wobec powyższego, przypisanie sprawstwa było w pełni poprawne. To z kolei wykluczało uniewinnienie wobec realizacji znamion czynu zabronionego.		
	Wniosek	
O zmianę zaskarżonego wyroku poprzez usunięcie z kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu art. 158 § 1 k.k. oraz art. 11 § 2 k.k.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		

<p>Wniosek ten nie jest uzasadniony. Jak już wyżej wskazano, nie budzi wątpliwości sprawstwo podejrzanego w pobiciu (był jednym z dwóch atakujących i poprzez używanie przemocy fizycznej napierał na pokrzywdzonego zadając mu obrażenia ciała, które wymagały hospitalizacji) dlatego wyeliminowanie powyższych przepisów z opisu czynu nie oddawałoby pełnej zawartości karnoprawnej zachowania oskarżonego.</p>		
	Wniosek	
<p>Wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, Sądowi pierwszej instancji.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wobec kompletności postępowania dowodowego oraz właściwej, uprawnionej oceny dowodów, ponowne rozpoznawanie sprawy nie znalazłoby racji bytu. Dowody zostały zebrane kompleksowo i prawidłowo, rozsądnie ocenione.</p>		
	Wniosek	

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	<p>Nie dotyczy</p>
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	

Nie dotyczy	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zaskarżony wyrok utrzymano w mocy w całości.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
<p>Wyrok należało uznać za słuszny i trafny w zakresie winy oraz reakcji Sądu, która jest współmierna i adekwatna. Ocena dowodów została dokonana przez Sąd pierwszej instancji zgodnie z zasadami wiedzy logiki i doświadczenia życiowego.</p> <p>Zarzuty apelacyjne nie mogą zmienić poglądu na sprawę. Autor apelacji de facto kwestionuje winę oskarżonego za przypisane mu przestępstwo i stara się wykazać, iż ocena całego materiału dowodowego została przeprowadzona w sposób wadliwy, jednak zarzuty te, co wykazano wyżej, są chybione. Stanowią niczym nie popartą subiektywną polemiką z trafnym wyrokiem Sądu pierwszej instancji. Obrona wskazuje, że dowody należałoby ocenić inaczej, lecz nie przekonuje do słuszności takiego stanowiska. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 10 października 2005r. [sygn. WA 12/05, OSNwSK 2005/1/949], taka subiektywna i niczym nie podparta dyskusja z treścią wyroku, nie stanowi podstawy do jego uchylecia albo zmiany.</p> <p>Reakcja Sądu w postaci orzeczenia kary zasadniczej 4 miesięcy pozbawienia wolności, biorąc pod uwagę okoliczności przestępstwa, postawę sprawcy (który konsekwentnie nie przyznawał się do popełnienia wskazanego czynu), jego wielokrotną karalność (w tym za przestępstwa popełnione z użyciem przemocy) oraz negatywną opinię w środowisku lokalnym jawi się jako uzasadniona. Żadna inna kara nie byłaby współmierna do okoliczności czynu i charakteru obrażeń ciała, które wymagały hospitalizacji.</p>	

5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Nie dotyczy	
Zwięźle o powodach zmiany	
Nie dotyczy	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	Nie dotyczy	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
Nie dotyczy		

4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Nie dotyczy		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	Nie dotyczy	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II III	<p>Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego znajduje uzasadnienie w art. 636 § 1 k.p.k., natomiast o opłacie za drugą instancję w art. 8 ustawy o opłatach w sprawach karnych.</p> <p>O zwrocie wydatków związanych z udziałem w sprawie pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego orzeczono po myśli art. 636 § 1 k.p.k. i art. 627 k.p.k. w zw. z § 11 ust.2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015r.</p>

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana